

Scénář rozhlasové nahrávky rozhovoru s panem Dejmekem z Horní Branné

Žáci osmé třídy Waldorfské ZŠ a SŠ Semily, prosinec 2016

1: Vydáváme se do podkrkonošské vesničky Horní Branné za pamětníkem Jaroslavem Dejmekem, dlouholetým učitelem a kronikářem. Pan Dejmek nám mimo jiné vypráví i o tom, jak se vyvíjelo jeho zapojení do komunistické strany. Vstup do Komunistické strany mu nabídli poprvé, když byl krátce po druhé světové válce na vojně. Tehdy totiž jako učitel získal funkci zástupce velitele pro věci politické, takzvaného politruka a bylo vhodné, aby takovýto člověk byl ve straně.

2: On tehdy ale tuto funkci nepřijal. K jeho vstupu do strany došlo až později, když působil jako učitel v Jablonci nad Jizerou. Ke vstupu ho inspirovala jeho tehdejší nadřízená, paní ředitelka Havlíčková, která byla za svou protinacistickou činnost vězněna.

Dejmek 26:59 – 27:11 Rozumíte, já jsem v té době, to mi bylo dvacet let, jsme o těch hrůzách stalinských, gulazích, opravdu nic nevěděli.

Dejmek 27:58 – 28:13 Takže já jsem v tom neviděl nic špatného. Nakonec ve straně bylo deset procent národa a mezi inteligencí spíš ještě víc než mezi dělníky.

3: Pan Dejmek se stal nakonec na škole, kde pracoval, předsedou stranické organizace. V této funkci zažil i přelomový rok 1968.

Dejmek: 31:22 – 31:33 Takže v tom roce my jako bičstraníci jsme to uvítali a vedli i na schůzích nepřekně řeči.

4: Po ukončení Pražského jara sovětskou okupací byla základní organizace, ve které působil pan Dejmek, obviněna z pravicového oportunistu a zrušena. Pan Dejmek byl vyloučen ze strany. Další krok represí vůči jeho osobě přišel překvapivě až o sedm let později, v roce 1975.

Dejmek od 34:18 – 34:48 S tímhle stranickým trestem přišlo k 1. srpnu 1975, už sedm roků jsme si mysleli, že se nic nebude dít a najednou po sedmi letech, v únoru byl ředitel povolán, to opět byly okresní výbory KSČ, no nemáte vy vůbec školu v té budově, no vidíte, tak vy v té budově sídlíte, no tak tam jsem seděl, když mě vylučovali.

5: Získat po vyloučení ze strany novou práci byl velký problém

Dejmek 39:18 – 40:03 Hlásil jsem se ve Vrchlabí, začínala v té době výpočetní technika v těch letech sedmdesát pět, tam byla automobilka velká, Kablo, Tesla, no všude jako „Jó matematik, to vás rádi vezmeme“, no ale všude „to vás rádi vezmeme“, dokud nepřišel kádrový posudek „vyloučený ze strany“, takže za chvíli jsem dostal „Vážený soudruhu, my jsme už našli dalšího pracovníka, takže s Vámi nepočítáme“. Takže já jsem skutečně prvního srpna sedmdesát pět nastoupil jako řidič nákladního auta ČSAD Jilemnice s pracovištěm každé ráno s es pětkou v košťálovském lomu.

6: Později se mu podařilo získat poněkud lepší práci v třídně brambor v Jilemnici, ještě později pak v radiologickém oddělení nemocnice. Ke své vysněné práci učitele se mohl vrátit až po pádu komunismu v roce 1989, tedy až po dlouhých čtrnácti letech.